



### جشن مبعث؛ ۱۰ اسفند

چهل سال از عام‌الفیل (سالی که ابرهه به همراه لشکر فیل‌ها به مکه حمله کرد). گذشته بود که حضرت محمد(ص) به رسم هر ساله برای عبادت به غار حرا می‌رفتند تا با خدای خود راز و نیاز کنند. ایشان در آن هنگام چهل سال داشت و از بزرگان و معتمدین قبیله قریش بود؛ طوری که اهالی قبیله قریش در شهر مکه ایشان را به نام محمد «امین» می‌شناختند. در یکی از این شب‌ها حضرت جبرئیل بر حضرت محمد(ص) نازل شد و از ایشان خواست تا از روی متنی بخواند، ولی حضرت محمد(ص) «امی» بودند؛ یعنی سواد خواندن نداشتند و نمی‌توانستند بخوانند. اما جبرئیل دوباره از حضرت محمد(ص) خواست که بخواند و حضرت محمد(ص) به جملاتی که روبرویش بود نگاهی انداخت و متوجه شد به طرز معجزه‌آسایی توانایی خواندن به دست آورده است؛ آن متن آیاتی از سوره علق بود که بر پیامبر نازل شده بود. جبرئیل به ایشان فرمود که به پیامبری مبعوث شده است و مسئول رساندن فرمان‌ها، دین اسلام و سخنان خداوند به انسان‌ها است. آن شب که حضرت محمد(ص) به پیامبری رسیدند برای مسلمان عیدی بزرگ است که از آن به نام «جشن مبعث» یاد می‌کنند.

دل‌های نیکوکاران، شیفته پیامبر اکرم (ص) گشت و چشم‌های حق جویان به سوی او متوجه شد و به برکت وجودش کینه‌ها را مدفون ساخت و آتش دشمنی‌ها را فرو نشانید. افراد دور افتاده را به واسطه او به هم نزدیک ساخت و نزدیکی که در ایمان و هدف هم آهنگ نبودند از هم دور نمود. ذلیلان محروم در پرتو وجود او عزت یافتند و عزیزان خودخواه ذلیل شدند.»

(نهج البلاغه، خطبه ۹۶)



### ولادت امام مهدی (عج)؛ ۲۷ اسفند

پانزدهم شعبان سال ۲۶۰ قمری بود که امام حسن عسکری(ع) و همسر مکرمشان نرگس خاتون صاحب فرزند شدند. امام حسن عسکری(ع) که علیه ظلم حاکمان زمان خود مبارزه می‌کردند و در تلاش بودند تا مؤمنان و مظلومان را با اسلام راستین و محمدی آشنا کنند، به زندان افتادند و به شهادت رسیدند. در آن هنگام امام مهدی(ع) که فقط پنج سال داشتند به اذن پروردگار از نظرها غایب شدند؛ البته آن زمان دوره غیبت صغری(کوتاه) بود که ایشان با نایبان خود در ارتباط بودند. اما پس از چندی ایشان وارد دوره غیبت کبری(بلند) شدند و تا زمانی که خداوند دستور ندهد ایشان از انظار غایب هستند.

\*\*\*

ظهور حضرت مهدی (عجّل‌الله‌فرجه‌الشریف) به عنوان «خاتم الاوصیا» و منجی بشریت و کسی که در کره زمین دین اسلام را بر تمامی دین‌ها پیروز می‌گرداند، قطعاً به زمینه و آمادگی جهانی نیازمند است. زیرا روش و سیره آن حضرت مبنی بر رعایت امور ظاهری و حکم به ظاهر نیست بلکه مبنی بر رعایت حقایق و حکم به واقعیات و ترک تقیه و مسامحه نکردن در امور دینی و احقاق حقوق و برقراری عدالت واقعی و اجرای تمام احکام اسلامی است.

از این رو جهان باید زمینه این پذیرش را داشته باشد تا این هدف محقق شود. بنابراین می‌توان فقدان آمادگی جهان را یکی از فلسفه‌ها و حکمت‌های غیبت امام مهدی (عجّل‌الله‌فرجه‌الشریف) است.

(صافی گلپایگانی، لطف‌الله، امامت و مهدویت، ج ۳، ص ۱۴۳-۱۵۰)



### ولادت امام حسین (ع)؛ ۱۵ اسفند

سوم شعبان چهارمین سال هجرت بود که در خانه امام علی(ع) و حضرت زهرا(س) پر از شور و شادی شد. دومین فرزند و ادامه‌دهنده نسل امامت متولد شده بود. پیامبر(ص) نام ایشان را «حسین» گذاشتند.

امام حسین(ع) دوران کودکی خود را در مدینه منوره همراه با خانواده خود و در کنار پیامبر(ص) سپری کرد اما زمانی که هنوز هفت سالش هم نشده بود پدر بزرگ گرانقدر خود را از دست داد و سپس مادر بزرگوارشان به شهادت رسید. امام حسین(ع) زمانی که به امامت رسیدند و حاضر نشدند تحت ظلم و زور یزید باشند، به دست یزیدیان در صحرای کربلا به شهادت رسیدند.

آنجا که انسان می‌خواهد زندگی کند ننگین، آنجا که می‌خواهد زندگی کند با ظالم و ستمگر، آنجا که می‌خواهد زندگی فقط برایش نان خوردن و آب نوشیدن و خوابیدن و زیر بار دلتهار رفتن باشد، مرگ هزاران بار بر این زندگی ترجیح دارد. این پیام شهید است.

(کتاب حماسه حسینی، استاد مرتضی مطهری، جلد ۱، صفحه ۱۳۵)